

דברים פרק ט

- (כד) ממרים הייתם עם יקוק מיום דעתי אתכם :
- (כה) ואתנפל לפני יקוק את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלותי כי אמר יקוק להשמיד אתכם :
- (כו) ואתנפל אל יקוק ואמר אדני יקוק אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה :
- (כז) וזכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקוב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו :
- (כח) פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי זכלת יקוק להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר :
- (כט) והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה : פ

דברים פרק י

- (א) בעת ההוא אמר יקוק אלי פסל לך שני לוחות אבנים פראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ :
- (ב) ואתב על הלחות את הדברים אשר היו על הלחות הראשנים אשר שברת ושמתם בארון :
- (ג) ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים פראשנים ואעל ההרה ושני הלחות בידי :
- (ד) ויכתב על הלחות כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יקוק אליכם בהר מתוך האש ביום ההוא ויתנם יקוק אלי :
- (ה) ואפן וארז מן החר ואתם את הלחות בארון אשר עשיתי ויהיו שם באשר צוני יקוק :

דברים פרק לא

- (ז) ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יקוק לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם : (ח) ויקוק הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת :
- (ט) ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יקוק ואל כל זקני ישראל :
- (כה) ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יקוק לאמר :
- (כו) לקח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית יקוק אלהיכם והיה שם בך לעד :
- (כז) כי אנכי ידעתי את מרין ואת ערפך הקשה הן בעוונתי חיי עמכם היום ממרים הייתם עם יקוק ואף כי אחרי מותי :

שמות פרק מ

- (כ) ויקח ויתן ויעדת אל הארון וישם את הבדים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה :
- (כא) ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסד על ארון העדות באשר צנה יקוק את משה : ס

במדבר פרק י

- (לג) ויסעו מהר יקוק דרך שלשת ימים וארון ברית יקוק נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה :
- (לד) וענו יקוק עליהם יומם בנסעם מן המחנה : ס
- (לה) ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יקוק ונפצו איביך וינסו משנאיך מפניך :
- (לו) ובגוה יאמר שובה יקוק רבבות אלפי ישראל : פ

במדבר פרק יד

- (מ) וישכמו בבקר ויעלו אל ראש החר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יקוק כי חטאנו :
- (מא) ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יקוק והוא לא תצלח :
- (מב) אל תעלו כי אין יקוק בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם :
- (מג) כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ויפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יקוק ולא יהיה יקוק עמכם :
- (מד) ויעפלו לעלות אל ראש החר וארון ברית יקוק ומשה לא משו מקרב המחנה :
- (מה) ויכרד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכוסו ויפתוים עד החרמה : פ

שמואל א פרק ד

- (א) ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק :
- (ב) ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערקה בשדה פארבעת אלפים איש :
- (ג) ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יקוק היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יקוק ויבא בקרבנו וישענו מפני איבינו :
- (ד) וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יקוק צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס :
- (ה) ויהי כבוא ארון ברית יקוק אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ :
- (ו) וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יקוק בא אל המחנה :
- (ז) ויכרו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אז לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם :
- (ח) אז לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה הם האלהים המפכים את מצרים בכל מכה במדבר :
- (ט) התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם :
- (י) וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי :
- (יא) וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס :

שמואל ב פרק ו

- (טו) והיה ארון יקוק בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד ומפזו ומכרר לפני יקוק ותבו לו בלבה :
- (טז) ויבאו את ארון יקוק ויצגו אותו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יקוק ושלמים :
- (יח) ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יקוק צבאות :

שמואל ב פרק יא

(ו) וישבב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו:
 (י) ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך:
 (יא) ויאמר אוריה אל דוד הארון וישאל ויהודה ישבים בספות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשבב עם אשתי חיד וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה:

מלכים א פרק ח

(א) אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות ושיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את ארון ברית יקוק מעיר דוד היא ציון:
 (ב) ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל ברח האתנים בחג הוא החדש השביעי:
 (ג) ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון:
 (ד) ויעלו את ארון יקוק ואת אהל מועד ואת כל קלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים:
 (ה) והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ויבקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב:
 (ו) ויבאו הכהנים את ארון ברית יקוק אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת פני הכרובים:
 (ז) כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסיפו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה:
 (ח) ויארכו הבדים ויכאו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יכאו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:
 (ט) אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר פרת יקוק עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים:
 (י) ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענו מלא את בית יקוק:
 (יא) ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענו כי מלא כבוד יקוק את בית יקוק:
 (יב) אז אמר שלמה יקוק אמר לשכן בערפל: (יג) בנה בניתי בית זבל לך מכוון לשבתך עולמים:
 (יד) וישב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד:
 (טו) ויאמר ברוך יקוק אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ויבדו מלא לאמר:
 (טז) מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל מארץ מצרים לא יבדו מלא לאמר:
 (יז) ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יקוק אלהי ישראל:
 (יח) ויאמר יקוק אל דוד אבי ועו אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך:
 (יט) רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלצית הוא יבנה הבית לשמי:
 (כ) ויקם יקוק את דברו אשר דבר ויקם תחת דוד אבי ואשב על פסא ישראל כאשר דבר יקוק ואבנה הבית לשם יקוק אלהי ישראל:
 (כא) ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יקוק אשר פרת עם אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים: ס

ברייתא דמלאכת המשכן (קירשנר) פרק ו

ר' יהוד' בן לקיש אומ' שני ארונות היו שם אחד שהיה עמהם במחנה ואחד שהיה יוצא עמהם למלחמה והיו בו שברי לוחות שנ' וארון ברית יי נוסע לפניהם (במדבר י לג) וזה שהיה (יוצא) עמהם (למלחמה) [במחנה] היה בו ספר תורה שנ' וארון ברית יי ומשה לא משו (שם יד מד) וכן הוא או' בשאלו ויאמר שאול לאחיה הגישה את ארון האלהים (שמואל א יד יח) וכן הוא או' באוריה הארון וישר' יושבים בסוכה (שמואל ב יא יא) אבל ארון הברית לא יצא עמהם למלחמה אלא פעם אחת בלבד שנ' וישלח העם שילה וגו' (שמואל א ד ד) ר' יהוד' או' לא היה בארון אלא שני לוחות בלבד שנ' אין בארון רק שני לוחות וגו' (מלכים א ח ט).

מדרש אגדה (בובר) שמות פרשת ויקהל פרק לה

סימן ל

[ל] ראו קרא ה' בשם בצלאל. ולמה נקרא שמו בצלאל, שהוא יושב בצל אל. ותחלה עשה הארון ואחר כך כל הכלים. ועשה שני ארונות, אחד שהיה יוצא למלחמה והיו בו שברי לוחות, ואחד שהיה עמהם במחנה והיה בו ספר תורה, שנאמר וארון ברית ה' נוסע לפניהם (במדבר י' לג), וארון הברית לא יצא לעולם למלחמה, אלא בימי חפני ופנחס, שנאמר וישלח העם שילה (ויקחו) [וישאו] משם [את] ארון ברית ה' (ש"א ד' ד'), והיה בו לוחות שנים, וספר תורה מצדו, שנא' אין בארון רק שני לוחות (אבנים) [האבנים] (מ"א ח' ט'), ארון שעשה בצלאל כמין שלש תיבות, שתיים של זהב, ואמצעי של עץ, נתן של עץ לתוך של זהב, ושל זהב לתוך של עץ, וחיפה שפתו זהב, וכפורת של זהב היה עליו מלמעלה, ושתי טבעות בצפונה ושתיים בדרומו, שהיו נותנים בהם את הבדים, ולא היו זזים משם לעולם, שנאמר לא יסורו ממנו (שמות כ"ה ט"ו): ובעונותינו היום הכל נגנז, והשם ברחמיו יזכנו בביאת גואלינו ובבנין בית מקדשינו, ונראה כל עניני בית המקדש בעינינו אמן נצח:

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף יד עמוד א

מיתבי: ארון שעשה משה, אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו, באמה בת ששה טפחים; והלוחות, ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות כנגד ארכו של ארון; כמה לוחות אוכלות בארון? שנים עשר טפחים, נשתירו שם שלשה טפחים, צא מהן טפח, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה - נשתירו שם שני טפחים שבהן ספר תורה מונח, שנאמ': +מלכים א' ח'+ אין בארון רק שני לוחות האבנים אשר הניח שם משה [וגו']; מאי אין בארון רק? מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ס"ת שמונח בארון; פירנסת ארון לארכו, צא ופרנס ארון לרחבו: כמה לוחות אוכלות בארון? ששה טפחים, נשתירו שם שלשה טפחים, צא מהן טפח, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה - נשתירו שם שני טפחים, שלא יהא ספר תורה נכנס ויוצא כשהוא דחוק, דברי ר"מ. ר' יהודה אומר: באמה בת חמשה טפחים; והלוחות, ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות באורכו של ארון; כמה לוחות אוכלות בארון? שנים עשר טפחים, נשתיר שם חצי טפח, אצבע לכותל זה ואצבע לכותל זה; פירנסת ארון לארכו, צא ופרנס ארון לרחבו: כמה לוחות אוגדות בארון? ששה טפחים, נשתיר שם טפח ומחצה, צא מהן חצי טפח, אצבע ומחצה לכותל זה ואצבע ומחצה לכותל זה - נשתיר שם טפח שבו

עמודין עומדין, שנאמר: +שיר השירים ג'+ אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון, עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן וגו'; **וארגז ששיגרו בו פלשתים דורון לאלהי ישראל מונח מצדו**, שנאמר: +שמואל א' ו'+ ואת כלי הזהב אשר השבותם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אותו והלך; **ועליו ס"ת מונח**, שנאמר: +דברים ל"א+ לקוח את ספר התורה הזה ושמעתם אותו מצד ארון ברית ה', **מצד הוא מונח ולא בתוכו, ומה אני מקיים אין בארון רק? לרבות שברי לוחות שמונחים בארון**; ואי ס"ד ס"ת הקיפו ו' טפחים, מכדי כל שיש בהקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח, וכיון דלאמצעיתו נגלל, נפיש ליה מתרי טפחא רווחא דביני ביני, בתרי פושכי היכי יתיב? אמר רב אחא בר יעקב: ספר עזרה לתחלתו הוא נגלל. ואכתי תרי בתרי היכי יתיב? אמר רב אשי: דכריך ביה פורתא וכרכיה לעיל. ור' יהודה, מקמי דליתי ארגז, ספר תורה היכי הוה יתיב? דפא הוה נפיק מיניה ויתיב עילוח ספר תורה. ור"מ האי מצד ארון מאי עביד ליה? ההוא מיבעי ליה, דמתנח ליה מצד ולא מתנח ביני לוחי, ולעולם בגויה מן הצד. **ור"מ, עמודי היכא הוו קיימי? מבראי. ור"מ, שברי לוחות דמונחין בארון מנ"ל? נפקא ליה מדרב הונא; דאמר רב הונא, מאי דכתיב: +שמואל ב' ו'+ אשר נקרא שם שם ה' צבאות יושב הכרובים עליו? מלמד, שלוחות ושברי לוחות מונחים בארון. ואידך? ההוא מבעי ליה לכדריב יוחנן, דא"ר יוחנן א"ר שמעון בן יוחאי: מלמד, שהשם וכל כינויו מונחין בארון. ואידך נמי מיבעי ליה להכי! אין הכי נמי. אלא שברי לוחות דמונחין בארון מנא ליה? נפקא ליה מדתני רב יוסף, **דתני רב יוסף: +דברים י' + אשר שברת ושמעתם - מלמד, שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון. ואידך? ההוא מיבעי ליה לכדריש לקיש, דאמר ר"ל: אשר שברת - אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: יישר כחך ששברת.****

רש"י דברים פרק י

(א) בעת ההוא - לסוף ארבעים יום נתרצה לי ואמר לי פסל לך, ואחר כך ועשית לך ארון, ואני עשיתי ארון תחלה, שכשאבוא והלוחות בידי היכן אתנם. ולא זה הוא הארון שעשה בצלאל, שהרי משכן לא נתעסקו בו עד לאחר יום הכפורים, כי ברדתו מן ההר צוה להם על מלאכת המשכן, ובצלאל עשה משכן תחלה ואחר כך ארון וכלים, נמצא זה ארון אחר היה. וזהו שהיה יוצא עמהם למלחמה. ואותו שעשה בצלאל לא יצא למלחמה אלא בימי עלי, ונענשו עליו ונשבה:

רמב"ן דברים פרק י

(א) בעת ההיא אמר ה' אלי פסל לך - אחר שהתנפלתי לפני ה' את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה נתרצה אלי שיכתוב לוחות שניות, אבל היו הראשונות מעשה אלהים והמכתב מכתב אלהים, ובאלו צוה אותי שיהיו מחצב ידי והמכתב יהיה מכתב הראשון באצבע אלהים: וטעם ועשית לך ארון עץ - שתשים הלוחות בתוכו בעת שתד. והיה הארון הזה כולו עץ הוא והמכסה אשר עליו מלמעלה כמנהג בכל הארונות, והיו הלוחות שם עד שנעשה המשכן, ואז עשו הארון המצופה זהב והכפורת אשר עליו זהב טהור. ולא אמר לו כן בלוחות הראשונות, לפי שהיה גלוי לפניו שישברם. וטעם ויהיו שם כאשר צוני ה' (פסוק ה), שהיו שם עד שנעשה המשכן, שצוני (שמות כה כא) ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך. וזהו הטוב והישר בפסוקים האלה: **וכתב רש"י ולא זהו ארון שעשה בצלאל, שהרי לא נתעסקו במשכן אלא לאחר יום הכפורים, כי ברדתו מן ההר צוה להם על מלאכת המשכן, ובצלאל עשה המשכן ואח"כ ארון וכלים, נמצא זה אחר היה. וזהו שהיה יוצא עמהם למלחמה, ואותו שעשה בצלאל לא יצא במלחמה אלא בימי עלי, ונענשו עליו ונשבה. זה לשון הרב. ודברי אגדה הם שמצא כתוב בתנחומא. ויש לשאול ואחר שהוציא משם הלוחות ונתנם בארון שעשה בצלאל מה היה בזה, ולמה הוא יוצא עמהם למלחמה. ואומרים ששברי הלוחות היו שם, וכן באגדה. אבל דברי יחיד הם, שכך שנינו במסכת שקלים (ירושלמי פ"ו ה"א) תניא רבי יהודה ברבי אלעאי אומר שני ארונות היו עם ישראל במדבר, אחד שהיו שברי הלוחות מונחין בו וכו', ורבנן אמרי אחד היה ופעם אחת יצא בימי עלי ונשבה. ודעת רבותינו בכל מקום בתלמוד (ברכות ח ב, ב"ב יד ב, מנחות צט א) אינו כן, אלא לוחות ושברי לוחות מונחים בארון. ועוד אנה יעמוד הארון הזה עם הלוחות הראשונות כל ימי המדבר, כי במשכן בבית קדשי הקדשים לאחר הפרוכת אין שם שני ארונות. וכן שלמה לא הכניס לבית קדשי הקדשים אלא ארון אחד (מ"א ח ו - ט): אבל הארון הזה של משה, כשנעשה ארונו של בצלאל גנזוהו כדן תשמישי קדושה. וזהו הנכון על דעת רבותינו, כי על דרך הפשט יתכן כי ועשית לך ארון עץ - ירמוז לארון שעשה בצלאל. וזה, כי מתחלה נצטווה משה על המשכן וכליו, והיתה המצוה הראשונה ועשו ארון עצי שטים (שמות כה י), כי היא עיקר הכוונה בכל המשכן להיות השם יושב הכרובים. ואחרי כן עשו את העגל, וכאשר נתרצה השם למשה ואמר לו שיכתוב על הלוחות האלו מכתב הראשון צוהו בקצרה שיעשה ללוחות האלה ארון עץ, היא המצוה ללוחות הראשונות. והנה הזכיר לו המצוה הראשונה שבענין המשכן ושהכל תלוי בה, ומזה למד משה לעשות המשכן וכליו כאשר נצטווה מתחלה. ויהיה פירוש ויהיו שם כאשר צוני ה' - שהיו שם לעד לעולם, כאשר צוהו ה' מתחלה (שם שם כא - כב) ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך ונועדתי לך שם ודברתי אתך וגו'. והנה ברדתו הניח הלוחות באהל מועד עד שיעשה הארון והמשכן, כי אלו לא שבר הלוחות הראשונות באהל מועד יהיו עד עשות בצלאל הארון. וכן שברי הלוחות על כרחונם שם היו, כי לא החזירם עמו להר. וראיה לזה, שלא הזכיר משה זו הצוה בסדר כי תשא, כי שם הזכיר ארון בצלאל בפירוש, וכאן לא הזכיר המשכן וכליו כי הם הרואים אותו, ולפיכך הזכיר זה בקצרה:**

ואל יקשה בעיניך שאמר ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים - כי השלים ענין הארון כאחד, כי הנה צוהו השם פסל לך וגו' ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ, שיעלה תחלה בלוחות ואחרי כן יעשה ארון עץ, אבל האריך לומר ואכתב על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת ושמעתם בארון - לומר שיהיו כראשונות במכתב וראוי שיהיו בארון המצוה כראשונות שאועד שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי, ולכך השלים ואעש ארון - להשלים המצוה והמעשה בקצרה, ואחרי כן שב להאריך במוקדם. וטעם ואפן וארד מן ההר ואשם את הלוחות בארון אשר עשיתי - שעשיתיו ברדתי, ויהיו שם - לעד כאשר צוני ה' - להיות כבודו שוכן בתוך בני ישראל:

רד"ק שמואל א פרק ד

(ד) את ארון ברית ה' צבאות יושב הכרובים - טעם הספור הזה לומר כי הוא אדון החילו' להגביר אוהביו ולהחליש אויביו ויושב הכרובים אמר להודיע כי הוא קרו' לבני אדם לכל אשר יקראוהו באמת ולולי העונ' לכל זה היה נמצא והעונות גרמו ומפני זה אמר ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופנחס להודיע כי הם גרמו המכשלה וכדי שיבואו למלחמה היתה סבה מאת האלהים ששאלו זקני ישראל את הארון והם גרמו את המכשלה עם עונות ישראל הבאים למלחמה כי היו בהם עובדי ע"א וארון זה הוא הארון שבו מונחין שברי לוחות והוא יוצא עמהם למלחמה והוא שנאמר עליו וארון ברית ה' נוסע לפניו, ומצאנו מחלוקת בדברי רז"ל בזה מהם אמרו כי לוחות ושברי לוחות מונחין בארון א' וספר תורה עמהם בארון ומ"ש ושמת אותו מצד ארון ברית ה' פירושו ושמתם אותו בארון מצד לוחות ברית השם ומהם אמר כי כמין גלוסקא עשו לארון מבחוץ ושם היה ספר תורה מונח וזהו שאמר מצד ארון ברית ה' ומהם אמרו כי בארון אחד לבדו היה ספר תורה מונח ומהם אמרו כי לשברי לוחות היה ארון לבדו והוא היה יוצא למלחמה והפוסקים /והפוסקים/ מוכיחין כי הלוחות השלימו' היו בזה הארון שהביאו במחנה שהרי אמר יושב הכרובי' מראה כי הכרובים היו עליו ועוד כי זה הארון שיצא למלחמה זה הוא הארון שהיה בבית השמש בשובו משדה פלשתים והוא שהיה בקרית יערים ובבית עובד אדום ובעיר דוד ומעיר דוד העלוהו והכניסוהו לבית קדש הקדשים:

תלמוד בבלי מסכת עירובין דף סג עמוד ב

וגמירי: דכל זמן שארון ושכינה שרויין שלא במקומן - אסורין בתשמיש המטה.

תוספות מסכת עירובין דף סג עמוד ב

כל זמן שארון ושכינה שלא במקומן ישראל אסורין בתשמיש המטה - תימה לר"י דגבי עובדא של אוריה החתי היה ארון שלא במקומו דכתיב (הנה) הארון וישראל [ויהודה] [חונים] [יושבים] בסוכות ואדוני יואב ועבדי אדוני על פני השדה חונים ואני [וגו'] [אשכב] [ולשכב] עם אשתי דמשמע שהיו אחרים מותרים בתשה"מ אלא שאוריה החתי היה מחמיר על עצמו לפי שהיו ישראל בצרה דהא קאמר ליה דוד (לך) רד לביתך ועוד קאמרינן בפרק חלק (סנהדרין דף קז.) גבי דוד שהפך משכבו של לילה למשכבו של יום ונתעלמה ממנו הלכה זו כו' משמע בלילה היה מותר ואומר ר"י דשני ארונות היו אחד שבו שברי הלוחות מונחים ואותו היו מוליכין במלחמות כדתיניא בספרי וארון ברית ה' נוסע לפניו יומם זה שיוצא עמהם במחנה והוא ארון עץ שעשה משה בעלותו לסיני כדכתיב בלוחות אחרונות במשנה תורה ועשית לך ארון עץ ותחלה שם בו גם לוחות אחרונות כדכתיב ואשים את הלוחות בארון אשר עשיתי עד שנעשה ארון של זהב שעשה בצלאל ואז נתנו בו לוחות אחרונות כדכתיב ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך וכן עשה כדכתיב בויקהל ובהוא איירי הכא שהיו נאסרין בתשמיש המטה כשלא היה במקומו ואותו לא היו רגילין להוליך במלחמה כדכתיב בשילה מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה כי לא היתה כזאת מתמול שלשום שלא היו רגילין להוליכו ואז כשהוליקוהו לקו וגלה כדמפרש רש"י התם ומה שהיה עמהן במלחמת יהושע ע"פ הדיבור היה עושה הכל והוא דדרשינן בפ"ק דב"ב (דף יד.) אין בארון רק כו' מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחים בארון היינו ארון שעשה בצלאל כדמשמע התם זה היה בבית עולמים דבשלמה כתיב האי קרא ואפילו למאן דדריש מאשר שברת ושמתם בארון היינו בבנין הבית שהיתה מונחת עדי עד ובירושלמי איכא פלוגתא בפרק משוח מלחמה דיש מי שאומרים ארון אחד היה [וקאמר התם קרא מסייע ליה לרבי יהודה פירוש שאומר ששני ארונות היו הארון וישראל יושבים בסוכות והלא ארון בציון היה מאי עבדין ליה רבנן שאומרים ארון אחד היה] אלא שהיה בקירוי עד שלא נבנה בית הבחירה פירוש דבסוכות דקאמרינן לא שהיה עמהם במלחמה אלא כלומר שהיה בקירוי של חול שאינו בית המקדש אף על פי שבכך לא היו נאסרין בתשמיש המטה וגם אוריה עצמו היה נשוי בת שבע אם כן לא היה מחמיר על עצמו לפרוש מן האשה בשביל שאינו במקדש מ"מ כיון דאיכא תרתי לריעותא דישראל היו במלחמה יושבין בסוכות וגם ארון אינו במקדש היה רוצה להחמיר על עצמו ואי הוה גריס בירושלמי שהיה שלא בקירוי פירוש אלא בתוך היריעה ניחא טפי דלישנא דקירוי לא משמע שיהא חול.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח עמוד ב

והזהרו בזקן ששכח תלמודו מחמת אונסו, דאמרינן: לוחות ושברי לוחות מונחות בארון.

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף צט עמוד א

+דברים י' אשר שברת ושמתם בארון - תני רב יוסף: מלמד, שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון; מכאן, לתלמיד חכם ששכח תלמודו מחמת אונסו, שאין נוהגין בו מנהג בזיון. (סימ"ן: ביט"ל ס"ח ושכ"ח) אמר ריש לקיש: פעמים שביטולה של תורה זהו יסודה, דכתיב: +שמות ל"ד+ אשר שברת - אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: יישר כחך ששברת.